

[Udenrigsministeren.]
er begge Finansudvalgene, ikke det ene og ikke det andet, men begge tilsammen, hvis Stilling vil være afgørende.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) er jeg altid taknemmelig for den smukke Behandling, han giver mig personlig. Men jeg vilde hellere, at han var rigtig faldet over mig i Stedet for over disse to Embedsmænd, som jeg anser for nogle af den danske Stats bedste Mænd baade som Embedsmænd og som Personligheder. De er hævet over ethvert som helst Forsøg paa at beskyldte dem for at sætte deres egne Interesser over Statens. Det var ikke dem, der kom til mig, men det var de to Institutioner, der kom til mig og spurgte, om jeg vilde give disse to Mænd Tilladelse, idet de tilbød dem dette, og dertil sagde jeg ja. Jeg har det fulde Ansvar.

Det er ikke morsomt at blive stemplet som den ædle Athos — saadan var det vist; det er saa længe siden, jeg har læst „De tre Musketerer“ — og disse Mænd som sne-dige Gascognere. Jeg vilde hellere have, og det vilde maaske have været rigtigere, at man havde betegnet mig som det sidste og de to andre som det første.

Jeg tror, det ærede Medlem har glemt en Del af sin Latin, naar han citerede, at denne § 141 var faldet bort „dolo et arte Pelasga“. Heldigvis forklarede det ærede Medlem, at det skulde betyde, at det var et parlamentarisk Kunstgreb. „Dolus“ er imidlertid noget meget slemt; „dolus“ betyder „Svig“ og kan aldrig betyde . . . (Schovelin: Det betyder „Forsæt“). . . Jeg har ikke noget imod det; naar det ærede Medlem siger, at det betyder „Forsæt“ og „parlamentarisk Kunstgreb“, saa bøjer jeg mig for denne Oversættelse, og den vil sikkert ved Lejlighed blive optaget i et nyt latinsk Leksikon.

Jeg begriber ikke, at det ærede Medlem kunde sige om de to Embedsmænd, at det og det forstod de sig ikke paa, men eet forstod de sig paa, nemlig noget, der laa udenfor Tjenesten. Det ærede Medlem maa vide, at disse to Mænd forstaa sig paa Tingene, netop som de skal forstaa sig paa dem. Det moderne Udenrigsministerium maa give sig af med alle Haande Spørgsmaal — der er jo ikke det, der ikke kommer ind under Udenrigs-

nisteriet — fra det økonomiske Liv saavel som fra det politiske Liv. Derfor er det nødvendigt at have særlige sagkyndige paa de forskellige Omraader. Jeg gad vidst, om det ikke er Tilfældet ogsaa i andre Ministerier. I alt Fald i store Administrationer maa det altid være Tilfældet. At vi i det udenrigspolitiske Nævn — der for øvrigt er et Nævn, hvis Forhandlinger ikke maa omtales — tilkalder Kammerherre Clan som Formand for Traktatkommissionen i Tilfælde, hvor vi har med Traktater at gøre, er en given Ting.

Det blev sagt om Direktøren i Udenrigsministeriet, at naar han gaar ind i Store Nordiskes Bestyrelse, maa han alt-saa have Begreb om Telegraf og Kabler. Det ærede Medlem ved jo, hvilke andre Herrer der har Sæde i Store Nordiskes Bestyrelse. Har de Sæde der, fordi de har Forstand paa Telegraf og Kabler? Nej, det ærede Medlem ved meget godt, at det drejer sig om noget helt andet. Store Nordiske er en stor national Forretning, der er uden Sidestykke herhjemme, en Forretning af enestaaende Art, hvad ingen ved bedre end det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds.

I 1921, sagde det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds overfor det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), i 1921 var der Tale om en almindelig Folkestemning. Det ved vi, der var den Gang; da var det Landmandsbankaffæren, der svirrede om de Embedsmænd, som havde haft med Landmandsbanken at gøre. Det er vi borte fra nu. Nu er Stemningen en helt anden, og derfor haaber jeg, at naar Sagerne en Gang kommer til Landstingets og Folketingets Finansudvalg, vil der blive taget fuldstændig sagligt paa dem, naar man træffer Afgørelsen, en Afgørelse, der vil være af afgørende Betydning for mig som Udenrigsminister.

Med disse Bemærkninger takker jeg i øvrigt for den principielle Tilslutning til Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.